

Schoolvoorbeeld van een *high-end intermediate*

De nieuwe high-end intermediate van Skywalk is een genot om mee te vliegen, zegt Erwin Voogt, die het scherm twee weken meenam naar Zuid-Frankrijk in de late zomer.

Aan het einde van de zomer moest ik weer terug naar Saint-Vincent-les-Forts in de zuidelijke Alpen voor nog eens twee weken lesgeven aan beginners in paragliding. Zelfs tijdens de covid pandemie blijft er veel belangstelling voor onze mooie sport! Skywalk stuurde

me hun nieuwe hoge EN-B Chili 5 om uit te proberen tijdens deze weken. Zo kon ik het scherm uitproberen onder verschillende omstandigheden, van rustige vluchten samen met de cursisten tot de verre van gemakkelijke thermische condities typisch voor de

De bovenste leading edge is Dominico 30 DMF. Het onderdoek is Dominico TX-light. Nylon staafjes houden de milde sharknose in vorm.

De risers zijn rechttoe rechtaan en de lijnen duidelijk gekleurd. Geen lus voor C-sturen, gewoon de riser vastpakken.

De remlussen kunnen naar smaak in grootte worden aangepast.

Een plezier om mee te vliegen, zelfs in de veeleisende omstandigheden rond het prachtige Lac de Serre Ponçon. Foto: Miranda Oosterink.

middagen in Saint-Vincent-les-Forts. Windstille condities bij Charges of hobbelige zuidenwind boven Lac de Serre Ponçon, de Chili 5 was altijd leuk om te vliegen!

Ontwerp en bouw

De Chili 5 is grotendeels gemaakt van dezelfde materialen als zijn grote zus de Cayenne 6 (EN-C). Het bovendoek is gemaakt van een combinatie van Dominico 30 DMF en TX-light, een stof die uit het kiten komt (Skywalk heeft een kite-afdeling, Flysurfer genaamd) en in paragliding werd geïntroduceerd met de Cayenne 6. Het onderste doek is uitsluitend van TX-light. Kenmerkend voor TX-light is het dubbele ripstoppatroom en een coating van polyurethaan en siliconen die het een betere weerstand moet geven tegen zon, zand, zout en water. Ribben van Porcher Skytex 40g houden de milde sharknose van de leading edge in vorm. Extra ribben halverwege sommige cellen en mini-ribben aan de trailing edge verhogen de vormstabiliteit van de vleugel. Alle nylon staafjes zijn flexibel en vereisen geen speciale behandeling. De vleugel wordt geleverd met een kleine binnenzak en compressieband.

De Chili 5 is een hybride drielijner - bovenin splitst de C zich in C en D toplijnen. De lijnen zijn gemaakt van verschillende Liros en Edelrid varianten. De trend voor hoge EN-B schermen lijkt terug te gaan van volledig ongemantelde lijnen naar lijnen met mantel. Ook de Chili 5 heeft ommantelde en gekleurde lijnen onderaan. Het maakt het sorteren zeker gemakkelijker.

De risers zijn van standaard 12 mm webbing. Het Ronstan speed-systeem en de C-katrollen zijn van het ietwat lompe type dat meer fabrikanten tegenwoordig gebruiken. De maillons waaraan de lijnen zijn bevestigd hebben plastic inserts om de lijnen op de juiste plaats te houden. De remtokkels zijn van webbing met neopreen - ik zou het niet erg vinden als ze wat zachter waren, aangezien ik liever zonder handschoenen vlieg. De handgrepen zijn voorzien van een stukje klittenband om ze kleiner te maken. Dit zou het vliegen met een halve wikkel kunnen vergemakkelijken, maar aangezien de tokkels toch al niet groot zijn, denk ik niet dat deze functie veel gebruikt zal worden. Het scherm en de risers zijn ontworpen voor het sturen met de C-risers wanneer je met speed vliegt. Skywalk noemt het "Speed Control", maar de C-risers hebben geen lussen - je moet gewoon de C-risers vastpakken en dat werkt prima. Door aan de Speed Control te trekken maak je in principe (deels) de trimaanpassing ongedaan die je veroorzaakt door speed in te trappen: de C- en B-risers worden omlaag getrokken tot het niveau van de A-riser. Vlieg je vol speed en trek je de Speed Control naar zijn maximum, dan zijn de A, B en C riser weer op gelijke hoogte en is het scherm weer op trim, hoewel je jezelf ongeveer 17 cm dichter naar de vleugel hebt getild. Al met al straalt de constructie kwaliteit uit zoals we van Skywalk gewend zijn.

Met 4,8 kg in maat XS is de Chili 5 200 gram lichter dan de Cayenne 6 in dezelfde gewichtsklasse, ook al is het een iets grotere vleugel (24,53 m² tegen 23,43 m²). Maar met 'slechts' 57 cellen en een bescheiden strekking van 5,6, is de Chili 5 een andere vleugel, zoals we in deze recensie zullen zien.

Start

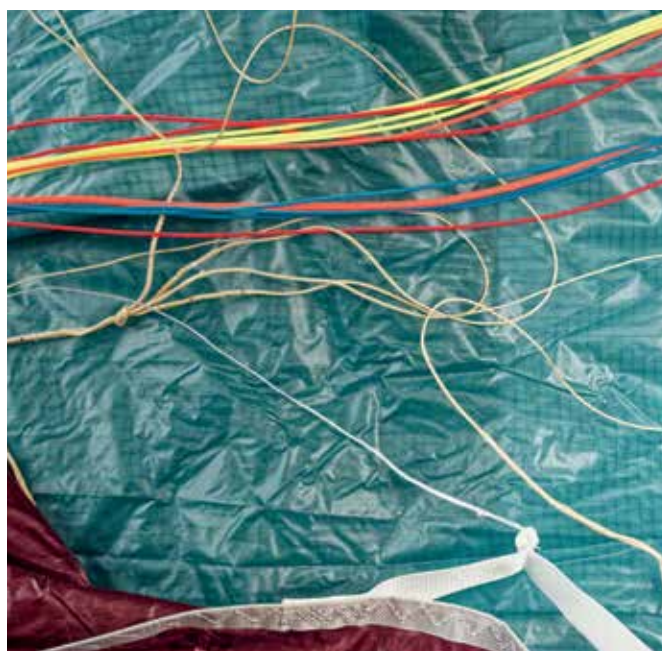
Het eerste wat me opviel was hoe gemakkelijk de Chili 5 start. Het was bijna oneerlijk tegenover de cursisten, de instructeur die een scherm heeft dat met een simpel rukje opkomt. Geen noodzaak voor macho groundhandling-vaardigheden! Het scherm heeft de neiging om een beetje te versnellen naar het hoogste punt toe, dus zoals de meeste vleugels van deze klasse, is een beetje afremmen nodig om voorschieten te voorkomen, vooral bij de start in geen of weinig wind. Bij meer wind is hij zeer gehoorzaam. Kiten in sterke wind is makkelijker dan met menig andere hoge EN-B. En zelfs onder in het gewicht is hij zeer gemakkelijk te vliegen.

*De achterrand met de voor Skywalks kenmerkende Jet Flaps.
Foto: Miranda Oosterink.*

Alle staafjes in de vleugel zijn flexibel en vereisen geen speciale verpakkingstechniek - de vleugel wordt geleverd met een kleine binnenzak met mesh ventilatieopeningen en een compressie-ritssluiting.

Vele smaken spaghetti: de hoofdlijnen zijn Liros PPSLS en PPSL, de middenlijnen Edelrid 8000U, de toplijnen Liros DC 35 en Edelrid 8000U, en de remlijnen Liros DFLP, DC 35 en Edelrid 8000U.

Ook bij de start van Saint-Vincent-les-Forts, waar de soms stevige thermiekbellen je kunnen ontmoedigen, is de Chili 5 relatief gemakkelijk te hanteren. De vleugel komt snel op, waardoor de kans minder is dat je wordt meegesleurd terwijl het scherm door de powerzone stijgt. Een beetje afremmen met de achterste risers indien nodig is genoeg om niet gelift te worden.

De lijnen sorteren gemakkelijk, maar een paar keer kreeg ik knopen bij de verbindingen van de hoofdlijnen en de middenlijnen. Misschien omdat de lijnen zo nieuw waren, aangezien het scherm regelrecht uit de fabriek kwam. Geen zorgen echter over de kwaliteit. Zelfs de scherpe rotsen bij de start op Mont Colombis deden geen kwaad. De combinatie van super gemakkelijk starten, de robuustheid van de materialen, het bescheiden gewicht en vooral pakmaat, maken de Skywalk Chili 5 een interessante optie voor hike-and-fly als een paar honderd gram extra er niet zo veel toe doet.

In de lucht

Skywalk zegt dat de Chili 5 intuïtief vliegt omdat piloot en scherm snel een eenheid worden. En ik moet toegeven, ze overdrijven niet. De Chili 5 is een wendbaar en gemakkelijk te besturen scherm.

Het stuurt zeer goed op gewicht alleen, zelfs met het lichtgewicht Skywalk Range X-Alps 2 harnas (dat geen zitplankje heeft). Skywalk raadt aan de vleugel niet te hoog te beladen, en inderdaad bij lage vleugelbelading (onderste helft van het gewichtsbereik) reageert de vleugel nog steeds zeer snel en kan hij zeer precies worden geplaatst waar je hem hebben wilt.

Over de radio praten met cursisten, foto's maken en ondertussen het scherm manoeuvreren net op gewicht is een koud kunstje. In turbulente lucht, en daar heb ik deze weken mijn portie wel van gehad, is er relatief weinig nodig om het scherm op koers te houden. Thermiekvliegen is gemakkelijk dankzij de wendbaarheid van de vleugel, hoewel het niet in thermiek bijt zoals sommige andere schermen doen. De vleugel vertelt je wat er aan de hand is zonder onnodig veel te kletsen en verandert nauwelijks uit zichzelf van koers. In vergelijking met de Cayenne 6 rolt het scherm minder sterk, zoals verwacht van een EN-B tegenover een EN-C.

Met vol speed blijft de vleugel rotsvast stabiel. De snelheid neemt toe met ongeveer 10-12 km/u. Hoewel ik het niet precies heb gemeten, gok ik dat het glijgetal met full speed een stapje lager ligt dan die van zijn EN-C zusje met hogere aspect ratio. Sturen en pitch control met speed kan met de C risers - de eerder genoemde "Speed Control". Het werkt efficiënt en eenvoudig.

Een handelsmerk van de Skywalk zijn natuurlijk de "jet flaps": kleppen met gleuven aan de achterrand van de vleugel. Enerzijds moeten ze de vliegbare minimumsnelheid verlagen. Het effect is moeilijk te meten, maar voor een vleugel met een bescheiden strekking was de winderige en turbulente toplanding in Saint-Vincent-les-Forts relatief gemakkelijk uit te voeren met de Chili 5.

Afdaaltechnieken

De buitenste A's hebben, zoals gebruikelijk, een aparte riser voor het oren trekken. Die trek je probleemloos met de Chili 5, evenals grote oren. Voeg wat speed toe en je hebt een zorgeloze methode om snel een plek te verlaten waar je niet wilt zijn.

De Chili 5 is een wendbare vleugel. Het is als het jongere broertje dat speelser en minder spraakzaam is dan zijn grote zus, de EN-C Cayenne 6. Maar de snelheid waarmee de Chili 5 in een spiraal dook, verraste me een beetje de eerste keer. Het is niet echt een probleem, vooral omdat de G-kracht niet groter is dan normaal. Ik denk dat de straal van de cirkel vrij klein is, wat de G-kracht beperkt. Daarom is, ondanks de snelheid, een steilspiraal prima geschikt als afdaaltechniek met de Chili 5. Maar wat gaat hij snel zeg!

Een snelle exit uit een nosedown steilspiraal of SAT resulteerde een paar keer in kleine inklappers veroorzaakt door de turbulentie gegenereerd door de vleugel zelf. Een extra bocht draaien om de energie en turbulentie af te voeren voorkomt dit. Of gewoon de steilspiraal niet maximaal doortrekken natuurlijk.

De keus van harnas bleek eens te meer belangrijk. Met het Skywalk Range X-Alps 2 podharnas is de steilspiraal heftiger dan met een gewoon zitharnas en is meer input van de piloot nodig. Natuurlijk mag een piloot die vliegt met een high-end intermediate en een pod harnas geen problemen hebben met dit soort gedrag in een steilspiraal.

Conclusie

De Chili 5 is een schoolvoorbeeld van een high-end intermediate. Wendbaar maar niet veeleisend om te vliegen, zelfs niet in turbulente omstandigheden. De start is super eenvoudig en bij de landing kan het scherm bij lage snelheden gevlogen worden zonder de controle te verliezen. Voeg aan het pakket de uitstekende bouwkwaliteit en het bescheiden gewicht toe. Dit is een no stress, gewoon gaan vliegen en plezier hebben scherm!

Dit artikel is eerder gepubliceerd in Cross Country magazine nr. 226, dec 2021 / jan 2022.

De cijfers

Erwin vloog twee weken in de late zomer in Zuid-Frankrijk met de Skywalk Chili 5 XS met het Skywalk Range X-Alps 2 pod harnas en met een gewoon harnas met zitplankje bij een startgewicht van ongeveer 84 kg.

Doel: Thermiekvliegen en XC

Pilootniveau: gemiddeld

Maten: XXS, XS, S, M, L

Oppervlak (uitgelegd, m²): 22.79, 24.53, 26.35, 28.23, 30.18

Startgewicht (kg): 55-85, 70-95, 85-105, 95-115, 105-135

Cellen: 57

Strekking (uitgelegd): 5.6

Certificering: EN/LTF B

skywalk.info

Plussen en minnen

- Gehoorzaam startgedrag
- Wendbaarheid ook bij lage belading
- Rustig vlieggedrag
- Gedrag in een steilspiraal vereist ervaring van de piloot
- Trekt niet zelf naar thermiek toe

De leading edge met 3D-vormen en een lichte sharknose. Foto: Miranda Oosterink.

De Skywalk Chili 5 is een wendbare vleugel maar niet veeleisend om te vliegen - de klassieke high-end intermediate. Foto: Miranda Oosterink.

